

laivana tentyyn draamanomaiseen nettisisältöön.

Jos Ylen lasten ja nuorten draamatuo-
tantaan vertaa aikuisten vastaavaan, on näh-
tävässä todella suuri ero. Aikuisille katsojille
tehdään useita laadukkaita draamasarjoja
joka vuosi sekä lisäksi dokumentteja ja tv-
elokuvia, joita lapsille ei tehdä lainkaan.

visiosta, ei ole mitään syytä, miksi nuorille
tehtävät sarjat ja elokuvat pitäisi tuottaa
aikuisten ohjelmia pienemmin budjetein.
Myös nuorilla on oikeus laatuun.

Juhlapuheiden ja julkisivun kiillotuksen
aika on ohi. Vaadimme, että Yle tuottaa vuo-
sittain lapsille ja nuorille draamaa ja doku-
mentteja aikuisille suunnattujen tuotanto-

Aleksi Bardy
puheenjohtaja
Suomen elokuvatuottajien keskusliitto

Heini Junkkaala
puheenjohtaja
Suomen näytelmäkirjailijat ja käsikirjoittajat

Piratismi ei yksin laskenut levymyyntiä

Tekijänoikeuden tiedotus- ja valvonta-
keskus ry (TTVK) ja sen toiminnan-
johtaja Antti Kotilainen ovat saaneet
paljon julkisuutta. Ihmisten oikeus-
tajua on koeteltu oikein olan takaa, kun
TTVK masinoi poliisin operoiman kotietsin-
nän 9-vuotiaan tytön kotiin, josta takavari-
koitiin tietokone. Syynä oli epäily tekijän-
oikeussuojatun materiaalin eli Chisun mu-
siikin laittomasta lataamisesta internetistä.

Samaan aikaan TTVK metsästää yksittäisiä
tietokoneenkäyttäjiä, jotka ovat ladanneet ja
jakaneet laittomasti musiikkia, ja karhuu-
heiltä suoraan rahaa ja/tai nostaa vahingon-
korvauskanteita tuomioistuimissa. TTVK
myös pyrkii sopimaan vahingonkorvausasiat
julkisuudelta piilossa. Siksi osa laittomasta
musiikin lataamisesta kiinni jääneistä hen-
kilöistä on joutunut allekirjoittamaan vaiti-
ololupauksen sopimuksen sisällöstä, kuten
korvaussumman määrästä.

TTVK:n toimintatapa on aiheuttanut mi-
nulle, kuten monelle muullekin, suurta
hämmennystä. Jo pelkästään se, että rekiste-

roity yhdistys tutkii ja monitoroi yksittäisten
ihmisten internet-liikennettä tuntuu kyl-
mävältä. Näyttäisi siltä, että satunnaisesti
valittuja ihmisiä halutaan uhrata ilmeisesti
jonkun suuremman asian puolesta.

Viihdeteollisuus on miljardibisnes. Sitä
hallinnoivat kansainväliset jättiyhtiöt, joiden
haarakonttorit sijaitsevat Suomessakin.

Antti Kotilainen kommentoi joulukuun
alussa laitonta lataamista ja musiikkialan
tilannetta Ylen aamu-tv:ssä. Hänen mukaan-
sa ongelma on merkittävä, ja tutkimuksen
perusteella vuosittappiot yhteiskunnalle ovat
yli 350 miljoonaa euroa.

Olisi mielenkiintoista kuulla, sisältyykö
tähän tutkimukseen yhteiskunnalle kuulu-
vista tappioista myös viihdejättien vero-
suunnittelu. Otetaanpa esimerkiksi vaikka
Kotilaisenkin palkan osittain maksava EMI
Finland ja sen emoyhtiö EMI Group. Se on
pystynyt takomaan viimeisen kolmen vuo-
den aikana yli 20 miljoonan euron liike-
vaihdon. Veroja yhtiö ei ole maksanut Suo-
meen käytännössä lainkaan. Yhtiöt ovat

olleet viime vuodet pääomasijoittajien hal-
linnassa, mikä selittänee ainakin osan tästä.

Miksi sama ihminen, joka ei ikinä varas-
taisi 98 sentin hintaista maitotölkkiä ruoka-
kaupasta, lataa netistä laittomasti euron
maksavan kappaleen? Moraalisen ja eettisen
koodin ristiriitaa kannattaisi ainakin yrittää
miettiä, kun musiikin laitonta jakelua yritetään
kitkeä. Tuomioistuimista haetut, muka
varoittavat esimerkit osoittavat mielestäni
sivistymätöntä ongelmanratkaisumallia.

Kotilaisen mukaan levymyynti on vähen-
tynyt kuudessa vuodessa 30 prosenttia. Mitä
jos levymyynnin laskeminen ei johdukaan
yksinomaan piratismista? Entä jos ylituo-
tettu rahastusviihde ei vain kelpaa kaikille
kuluttajille? Tai vielä kamalampaa: mitäpä
jos se vanha Beatlesin tai Topi Sorsakosken
levy kuulostaa edelleen niin hyvältä, ettei
tarvitse hankkia uutta, "nopeasti tähdeksi"
-artistin musiikkia?

Pasi Lehtinen
Helsinki

HS 15.12.2012

Laivarahdit tuskin siirtyvät kumipyörille

Jorma Taina kirjoitti (HS Mielipide
12.12.), että laivojen rikkidirektiivin tul-
tua voimaan Itämeren laivojen poltto-
aineen rikkipitoisuus, 0,1 prosenttia, on
sama kuin maantieliikenteen polttoaineiden
rikkipitoisuus.

Rikkipitoisuus ilmoitetaan maantieliiken-
teen polttoaineille miljoonasosina (ppm), ja
0,1 prosenttia tarkoittaa samaa kuin 1 000
ppm. Maantieliikenteessä polttoaineiden rik-
kipitoisuus on laivojen rikkidirektiivin tul-
lessa voimaan vuonna 2015 noin 10 ppm eli
vain sadasosa Itämeren laivojen polttoainei-
den uusista rikkipitoisuuksista.

Nykyisin Itämerellä seilataan enintään
10 000 ppm rikkiä sisältävällä polttoöljyllä, ja
valtameren laivojen polttoaine sisältää rik-
kiä jopa 45 000 ppm. Maalla moisia poltto-
aineita ei ole saanut polttaa puhdistamatta
kymmeniin vuosiin. Kun runsaasti rikkiä
sisältävien pohjaöljyjen käyttöä rajoitetaan
myös meriliikenteessä, öljynjalostamot kyllä
jalostavat ne puhtaammiksi polttoaineiksi,
jotka ovat tietenkin jonkin verran kalliimpia.

Lukuisat elinkeinoelämän johtajat, am-
mattiyhdistysjohtajat ja poliitikot ovat maa-
lailleet uhkakuvia rahtiliikenteen siirtymis-
estä kumipyörille, jos laivojen rikkidirektiiv-

vi toteutuu. Itämerellä nyt käytössä oleva ve-
roton polttoöljy maksaa noin 500 euroa ton-
nilta. Vähärikkinen 1 000 ppm rikkiä sisältä-
vä meridiesel maksaa noin 700 euroa tonnilla.
Maantieliikenteessä lähes rikitön diesel
on verollista ja maksaa noin 1 800 euroa ton-
nilta, josta verojen osuus on noin 900 euroa.

Suurta laivarahtien siirtymää kumipyöril-
le rikkidirektiivin vuoksi tuskin on luvassa.

Kimmo Klemola
tekniikan tohtori
luonnonvarojen käytön vaikutusten tutkija
Lappeenrannan teknillinen yliopisto